Załącznik nr 9
do uchwały nr 29 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 17 marca 2021 r. w sprawie zmiany uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

„Załącznik nr 59
do uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

PROGRAM STUDIÓW

historia

nazwa kierunku studiów	historia
nazwa kierunku studiów w języku angielskim / w języku wykładowym	History
język wykładowy	polski
poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
poziom PRK	6 poziom
profil studiów	profil ogólnoakademicki
liczba semestrów	6
liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów	180 ECTS
forma studiów	studia stacjonarne
tytuł zawodowy nadawany absolwentom (nazwa kwalifikacji w oryginalnym brzmieniu, poziom PRK)	licencjat
liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	90 ECTS
liczba punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych (nie mniej niż 5 ECTS)	6 ECTS

Studia przygotowują do zawodu nauczyciela			
pierwszego przedmiotu:	Historia	w szkole:	Podstawowej i ponadpodstawowej
drugiego przedmiotu:	Wiedza o społeczeństwie	w szkole:	Podstawowej i ponadpodstawowej

UWAGA: przygotowanie do wykonywania zawody nauczyciela odbywa się w ramach specjalizacji fakultatywnej i dodatkowej, na I i II stopniu studiów Historia. Kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu student uzyskuje po ukończeniu specjalizacji realizowanej na studiach I i II stopnia.

Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w których prowadzony jest kierunek studiów

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział dyscyplin	Dyscyplina wiodąca (ponad połowa efektów uczenia się)
Nauk humanistycznych	Historia	100%	historia
Razem:	-	100%	-

Efekty uczenia się zdefiniowane dla programu studiów odniesione do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji na poziomach 6-7 uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4

Efekty uczenia się dla programu studiów	Efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
Wiedza: absolwent zna i rozumie		
K_W01	w stopniu zaawansowanym dzieje ziem polskich w ujęciu chronologicznym i tematycznym od czasów najdawniejszych do współczesności, rozumie złożone uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących na tym obszarze.	P6S_WG, P6S_WK
K_W02	w stopniu zaawansowanym wybrane zagadnienia historii powszechnej w ujęciu chronologicznym i tematycznym od czasów najdawniejszych do współczesności, rozumie złożone uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących na świecie.	P6S_WG, P6S_WK
K_W03	źródła do badania przeszłości, ich typologię i sposoby klasyfikacji, rozumie przyczyny zmienności źródeł w czasie.	P6S_WG
K_W04	specyfikę przedmiotową i metodologiczną nauki historycznej oraz wynikające z nich zróżnicowanie obszarów i kierunków badawczych historii; wybrane nurty historiografii najważniejsze dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii, rozumie wpływ różnych uwarunkowań (społecznych, politycznych, kulturowych, światopoglądowych, etnicznych, geograficznych i in.) na stanowiska i perspektywy badawcze w naukach historycznych	P6S_WG
K_W05	metody wnioskowania historycznego, zasady krytyki źródła oraz zasadnicze etapy postępowania badawczego historyka.	P6S_WG
K_W06	rodzaje nauk pomocniczych historii i właściwych dla nich narzędzi badawczych oraz ich rolę w krytyce źródła historycznego.	P6S_WG
K_W07	instytucje kultury służące zachowaniu dziedzictwa historycznego, zabezpieczaniu i udostępnianiu źródeł, upowszechniające wiedzę historyczną oraz ich społeczne i kulturowe znaczenie.	P6S_WG
K_W08	specjalistyczną terminologię z zakresu nauki historycznej oraz podstawową terminologię innych wybranych nauk humanistycznych i społecznych.	P6S_WG
K_W09	słownictwo, fleksję i składnię języka łacińskiego jako języka źródeł historycznych.	P6S_WG

K_W10	gatunki naukowych prac historycznych i ich rolę w procesie komunikacji naukowej, zna rodzaje popularnonaukowych prac historycznych i rozumie ich rolę w procesie upowszechniania wiedzy historycznej.	P6S_WG
K_W11	związki między historią a innymi dyscyplinami naukowymi w rozwoju tej dyscypliny i w pracy historyka.	P6S_WG
K_W12	rolę wiedzy historycznej w działalności instytucji publicznych, w projektach społecznych, kulturalnych i gospodarczych oraz w rozwoju różnych form przedsiębiorczości.	P6S_WG, P6S_WK
K_W13	znaczenie uwarunkowań historycznych dla współczesnych zjawisk i procesów politycznych, społecznych, ekonomicznych i kulturowych oraz sposoby wykorzystywania historii przez aktorów tych procesów.	P6S_WK
K_W14	uwarunkowania etyczne pracy historyka, zasady ochrony własności intelektualnej.	P6S_WK
Umiejętności: absolwent potrafi		
K_U01	przeprowadzić krytykę zewnętrzną i wewnętrzną źródła historycznego, wykorzystując w tym celu narzędzia nauk pomocniczych historii.	P6S_UW
K_U02	formułować problemy badawcze z zakresu historii oraz dobierać narzędzia służące ich rozwiązywaniu.	P6S_UW
K_U03	samodzielnie zaprojektować i przeprowadzić kwerendy bibliograficzne i źródłowe; umie samodzielnie gromadzić, selekcjonować i porządkować informacje źródłowe i pozaźródłowe niezbędne w procesie badawczym, wykorzystując w tym celu metody i pomoce właściwe dla nauk historycznych.	P6S_UW, P6S_UO
K_U04	charakteryzować obiekty zabytkowe w przestrzeni jako źródła historyczne, z uwzględnieniem kontekstu geograficznego, gospodarczego, kulturowego i społecznego.	P6S_UW
K_U05	scharakteryzować wybrane szkoły historyczne oraz różne kierunki badań historycznych obecne i przeszłe.	P6S_UW
K_U06	krytycznie analizować opracowania naukowe, w tym zidentyfikować i ocenić stosowane w nich metody, stanowiska oraz poprawność wnioskowania.	P6S_UW
K_U07	posługiwać się specjalistyczną terminologią nauk historycznych i podstawową terminologią wybranych nauk humanistycznych i społecznych w wypowiedziach ustnych i pisemnych.	P6S_UK
K_U08	konstruować różnego typu złożone wypowiedzi pisemne i ustne o charakterze naukowym i popularnonaukowym na wybrane tematy z zakresu nauk historycznych oraz oceniać wypowiedzi innych zgodnie z zasadami krytyki naukowej.	P6S_UK
K_U09	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P6S_UK

K_U10	tłumaczyć samodzielnie proste źródła w j. łacińskim.	P6S_UK
K_U11	zaplanować i zorganizować pracę w zespole.	P6S_UO
K_U12	śledzić postęp badań w swojej dyscyplinie i obszarze zainteresowań zawodowych oraz samodzielnie rozszerzać wiedzę.	P6S_UU
K_U13	posługiwać się cyfrowymi i innymi zaawansowanymi technikami komunikacyjnymi i narzędziami przechowywania i opracowania informacji, prezentacji i przekazywania wiedzy z zakresu historii.	P6S_UW, P6S_UK
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do		
K_K01	krytycznej oceny różnego typu świadectw przeszłości oraz przedstawianych przez innych interpretacji tych świadectw.	P6S_KK
K_K02	wykorzystywania wiedzy historycznej jako narzędzia poznawania aktualnych zjawisk i procesów oraz rozwiązywania problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.	P6S_KK
K_K03	postrzegania otaczającej przestrzeni jako zapisu przeszłości i aktywnego włączania się w ochronę dziedzictwa kulturowego i historycznego.	P6S_KO
K_K04	upowszechniania wiedzy historycznej w celu podnoszenia kapitału kulturowego różnych grup społecznych, kształtowania więzi społecznych i wzorców kulturowych oraz zwalczania stereotypów i uprzedzeń.	P6S_KO
K_K05	wykorzystywania wiedzy historycznej i umiejętności właściwych dla warsztatu historyka w celu przedsiębiorczego rozwiązywania różnych zadań w życiu zawodowym i społecznym, także wykraczających poza dyscyplinę historia, w zmieniających się warunkach.	P6S_KO
K_K06	poszanowania standardów pracy naukowej oraz przestrzegania norm etycznych w pracy badawczej historyka i w popularyzacji wiedzy historycznej.	P6S_KR

Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia starożytna				30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii starożytnej; rodzaje i krytyka źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii starożytnej; opracowania naukowe odnoszące się do wybranych zagadnień z historii starożytnej; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych starożytności oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii starożytnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Wstęp do badań historycznych				30					30	4	K_W04, K_W05, K_W10, K_W12; K_W14, K_U01, K_U03, K_U06, K_U13, K_K01, K_K06	Historia

Treści programowe	Specyfika przedmiotowa i metodologiczna nauki historycznej; specjalistyczna terminologia z zakresu nauki historycznej; metody wnioskowania historycznego, zasady krytyki źródła oraz zasadnicze etapy postępowania badawczego historyka; różne formy pisarstwa historycznego oraz publikacji naukowych (syntezy, monografie, artykuły w czasopismach naukowych itp.); wybrane instytucje kultury służące zachowaniu dziedzictwa historycznego i upowszechniające wiedzę historyczną oraz ich społeczne i kulturowe znaczenie; specjalistyczne wydawnictwa pomocnicze (bibliografie, słowniki itp.) opublikowane w druku lub w formie elektronicznej i ich wykorzystanie w pracy historyka; kwerenda bibliograficzna na wybrany temat; aparat krytyczny do tekstu naukowego i popularnonaukowego; zasady gromadzenia, selekcjonowania i porządkowania informacji źródłowych i pozaźródłowych niezbędnych w procesie badawczym; normy etyczne w pracy badawczej historyka i w popularyzacji wiedzy historycznej oraz standardy pracy naukowej historyka; techniki samodzielnego kształcenia u siebie umiejętności związanych z praca badawczą.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, praca pisemna (kwerenda bibliograficzna).											
Wstęp do pisania prac uniwersyteckich				30					30	3	K_W08, K_W10, K_W14, K_U07, K_U08, K_U13, K_K05, K_K06	Historia
Treści programowe	Gatunki naukowych prac historycznych i ich rola w procesie komunikacji naukowej; rodzaje popularnonaukowych prac historycznych i ich rola w procesie upowszechniania wiedzy historycznej; zasady prawidłowego konstruowania różnego typu prac naukowych i popularnonaukowych oraz wypowiedzi służących prezentacji wyników badań; zasady ochrony i dozwolonego wykorzystywania cudzego dorobku intelektualnego w przygotowywaniu własnych wypowiedzi; podstawowe typy błędów logicznych w argumentacji naukowej; tworzenie różnego rodzaju krótkich tekstów o charakterze naukowym, z zastosowaniem aparatu krytycznego; specjalistyczna terminologia nauk historycznych i niebezpieczeństwa związane z bezkrytycznym przejmowaniem terminologii ze źródeł historycznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, esej.											
Historia starożytna ziem polskich	30								30	2	K_W01, K_W08, K_W11, K_U04, K_K03	Historia

Treści programowe	Źródła pisane i archeologiczne do badań nad historią starożytną ziem polskich; podstawowe metody interpretacji źródeł archeologicznych; etapy zmian kulturowych na ziemiach polskich od czasów najdawniejszych do wczesnego średniowiecza; związki między historią i archeologią oraz potrzeba konfrontowania źródeł archeologicznych i źródeł pisanych; podstawowa terminologia specjalistyczna z zakresu archeologii; podstawowe cechy kolejnych kultur archeologicznych na ziemiach polskich; otaczająca przestrzeń jako zapis przeszłości; rodzaje działań na rzecz ochrony dziedzictwa archeologicznego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Łacina								lektorat	60	2	K_W9, K_U10	Historia
Treści programowe	Podstawowe słownictwo, fleksja i składnia łaciny jako języka źródeł historycznych; tłumaczenie prostych łacińskich tekstów źródłowych pod kierunkiem lektora; struktury gramatyczne i formy składniowe łaciny; historyczna i kulturowa rola języka łacińskiego w dziejach europejskiego kręgu cywilizacyjnego oraz zmienność w czasie tego języka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Język nowożytny								lektorat	60	2	K_U09	
Treści programowe	Zajęcia umożliwiają uzyskanie przez studenta biegłości językowej na poziomie B2 ESOKJ.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej.											

Technologia informacyjna				30					30	2	K_U13	
Treści programowe	Umiejętność komputerowego przetwarzania tekstów; edytory tekstowe (Microsoft Word, OpenOffice Writer), arkusze kalkulacyjne (MS Excel, OO Calc), programy prezentacyjne (MS Powerpoint, OO Impress), edytory graficzne (OO Draw, GIMP), zasoby internetowe, w szczególności związane z kierunkiem studiów (rodzaje, wyszukiwanie, wykorzystanie).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Bezpieczeństwo i higiena pracy								Szkolenie internetowe	4	0,5	-	
Treści programowe	Zajęcia mają na celu nabycie przez studenta podstawowej wiedzy z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, elementów prawa pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz udzielania pierwszej pomocy w razie zaistniałego wypadku.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Podstawy ochrony własności intelektualnej	4								4	0,5	K_W14, K_K06	
Treści programowe	Zajęcia mają na celu zaznajomienie studenta z podstawowymi informacjami z zakresu prawa autorskiego, dozwolonego użytku oraz zarządzania własnością intelektualną.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											

Nauki humanistyczne do wyboru przez studenta z oferty WH		x		x					30	4	K_W08, K_W11, K_U07, K_U12	
Treści programowe	Miejsce wybranej nauki humanistycznej wśród innych nauk; podstawowe nurty wybranej nauki humanistycznej; różnice metodologiczne i warsztatowe między wybraną nauką humanistyczną a nauką historyczną; podstawowa terminologia wybranej nauki humanistycznej; wspólne dla historii i wybranej nauki humanistycznej obszary badań; właściwy dla wybranej nauki humanistycznej typ refleksji.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem											
Fakultatywne zajęcia historyczne do wyboru przez studenta z oferty WH	x	x		x					60	6	K_W01, K_W02, K_W04, K_W08, K_U05*, K_U06*, K_U07*, K_U12, K_K02 *NIE DOTYCZY WYKŁADÓW	Historia
Treści programowe	Zagadnienia z wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; specyfika przedmiotowa i metodologiczna nauki historycznej oraz wynikające z nich zróżnicowanie obszarów i kierunków badawczych historii; wybrane nurty historiografii najważniejsze dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; specjalistyczna terminologia właściwa dla wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; postęp badań w dyscyplinie oraz narzędzia ułatwiające samodzielne rozszerzanie wiedzy; znaczenie wiedzy historycznej w poznawaniu zjawisk i procesów oraz w rozwiązywaniu problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 368
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Rok studiów: pierwszy

Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia starożytna				30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii starożytnej; rodzaje i krytyka źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii starożytnej; opracowania naukowe odnoszące się do wybranych zagadnień z historii starożytnej; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych starożytności oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii starożytnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Objazd naukowy	30 (e-learning)							Ćwiczenia terenowe 45	75	3	K_W03, K_W07, K_U04, K_K03	Historia

Treści programowe	Podstawowa wiedza o stylach w architekturze, sztuce zdobniczej i użytkowej i ich datowanie; znaczenie obiektów zabytkowych, architektury, założeń urbanistycznych i elementów krajobrazu kulturowego jako źródeł historycznych; podstawowa terminologia specjalistyczna historii sztuki niezbędna do interpretacji obiektów zabytkowych jako źródeł historycznych; historyczny rozwój form różnego typu obiektów zabytkowych; wpływ procesów gospodarczych, społecznych i politycznych na kształt przestrzenny zespołów zabytkowych; znaczenie zachowania świadectw przeszłości oraz działania i instytucje służące realizacji tego celu.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium, ocena ciągła aktywności											
Wybrane problemy historii starożytnej – praca badawcza								Praca własna studenta		4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_W14, K_U01, K_U03, K_U06, K_U07, K_U08, K_K01, K_K06	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia historii starożytnej; źródła historyczne wykorzystywanych w badaniach nad wybranym zagadnieniem dotyczącym historii starożytnej; specjalistyczna terminologia z zakresu badań nad starożytnością i jej zastosowanie w wypowiedziach pisemnych; dorobek historiografii w zakresie badań nad wybranym zagadnieniem dotyczącym starożytności; projektowanie i przeprowadzenie kwerendy bibliograficznej na wybrany temat oraz selekcja zgromadzonego materiału; krytyka zewnętrzna i wewnętrzna źródła przy wykorzystaniu narzędzi nauk pomocniczych historii właściwych dla historii starożytnej; konstruowanie pisemnej wypowiedzi o charakterze naukowym na wybrany temat z zastosowaniem aparatu krytycznego właściwego dla nauk historycznych, z zachowaniem zasad ochrony własności intelektualnej; normy i dylematy etyczne w pracy historyka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca roczna											
Węzłowe problemy cywilizacji starożytnych	30							Praca własna studenta	30	6	K_W02, K_W03, K_W08, K_U06, K_U07, K_U08, K_U12, K_K01	Historia

Treści programowe	Węzłowe problemy epoki, uporządkowane chronologicznie i tematycznie, złożone uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących w tej epoce, ich aspekty kulturowe, gospodarcze, polityczne i społeczne; wybrane źródła do badania epoki i ich krytyka oraz analiza; krytyczna analiza opracowań naukowych, w tym identyfikacja i ocena stosowanych w nich metody, stanowisk, na podstawie znajomości różnych nurtów historiografii najważniejszych dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; konstruowanie złożonej wypowiedzi ustnej na tematy związane z epoką z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii. Egzamin typu A obejmuje znajomość 6-8 wybranych opracowań i źródeł, osadzoną w ramach faktograficznych i chronologicznych ze wskazanych podręczników oraz przedstawianych na wykładzie.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny typu A											
Nauki społeczne do wyboru przez studenta z oferty WH		x		x					30	4	K_W08, K_W11, K_U07, K_U12	
Treści programowe	Miejsce wybranej nauki społecznej wśród innych nauk; różnice metodologiczne i warsztatowe między wybraną nauką społeczną a nauką historyczną; podstawowa terminologia wybranej nauki społecznej; wspólne dla historii i wybranej nauki społecznej obszary badań i wzajemne wpływy tych nauk; przygotowanie do samodzielnego rozszerzania wiedzy z zakresu nauk społecznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem											
Zajęcia ogólnouniwersyteckie do wyboru przez studenta									60	5		
Treści programowe	Zajęcia mają na celu rozszerzenie wiedzy ogólnej studenta z zakresu dyscyplin naukowych innych niż historia bądź też o zajęcia z zakresu nauk historycznych, które nie są prowadzone w WH UW. Treści szczegółowe określa jednostka prowadząca											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem.											
Łacina								lektorat	60	2	K_W9, K_U10	Historia
Treści programowe	Podstawowe słownictwo, fleksja i składnia łaciny jako języka źródeł historycznych; tłumaczenie prostych łacińskich tekstów źródłowych pod kierunkiem lektora; struktury gramatyczne i formy składniowe łaciny; historyczna i kulturowa rola języka łacińskiego w dziejach europejskiego kręgu cywilizacyjnego oraz zmienność w czasie tego języka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Język nowożytny								lektorat	60	2	K_U09	
Treści programowe	Zajęcia umożliwiają uzyskanie przez studenta biegłości językowej na poziomie B2 ESOKJ.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej.											
Wychowanie fizyczne				30					30		-	
Treści programowe	Rozwijanie sprawności poprzez ćwiczenia fizyczne.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 375
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Rok studiów: drugi

Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia średniowieczna Polski				30					30	4	K_W01, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wiedza o historii średniowiecznej Polski w układzie problemowym i chronologicznym; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii średniowiecznej Polski oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii średniowiecza; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii średniowiecznej Polski; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych średniowiecza oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii średniowiecza.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia średniowieczna powszechna				30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii średniowiecznej powszechnej; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii średniowiecznej powszechnej oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii średniowiecza; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii średniowiecznej; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych średniowiecza oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząc historii średniowiecza.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Nauki pomocnicze historii średniowiecznej				30					30	4	K_W03, K_W05, K_W06, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Rodzaje, metody i narzędzia nauk pomocniczych historii średniowiecza i ich rola w procesie badawczym; specyfika wybranych typów źródeł do badania średniowiecza i przyczyny ich zmienności w czasie; związki nauk pomocniczych historii średniowiecza z innymi naukami; wybrane instytucje kultury i ochrony dziedzictwa zajmujące się zabezpieczaniem i udostępnianiem źródeł służących do badania historii średniowiecza; specjalistyczna terminologia nauk pomocniczych historii średniowiecza; rozpoznawanie i klasyfikowanie różnych typów źródeł historycznych właściwych do badania dziejów średniowiecza; metody krytyki zewnętrznej i wewnętrznej źródeł wykorzystywanych w badaniach nad średniowieczem z zastosowaniem wybranych narzędzi warsztatowych nauk pomocniczych historii średniowiecza.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											

Łacina								lektorat	60	2	K_W9, K_U10	Historia
Treści programowe	Podstawowe słownictwo, fleksja i składnia łaciny jako języka źródeł historycznych; tłumaczenie prostych łacińskich tekstów źródłowych pod kierunkiem lektora; struktury gramatyczne i formy składniowe łaciny; historyczna i kulturowa rola języka łacińskiego w dziejach europejskiego kręgu cywilizacyjnego oraz zmienność w czasie tego języka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Węzłowe problemy wybranej epoki historycznej w świetle źródeł i monografii (do wyboru: średniowiecze, nowożytność, XIX w., XX w.)	30							Praca własna studenta	30	6	K_W02, K_W03, K_W08, K_W13, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U12	Historia
Treści programowe	Węzłowe problemy epoki, uporządkowane chronologicznie i tematycznie, złożone uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących w tej epoce, ich aspekty kulturowe, gospodarcze, polityczne i społeczne; wybrane źródła do badania epoki i ich krytyka oraz analiza; krytyczna analiza opracowań naukowych, w tym identyfikacja i ocena stosowanych w nich metody, stanowisk, na podstawie znajomości różnych nurtów historiografii najważniejszych dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; konstruowanie złożonej wypowiedzi ustnej na tematy związane z epoką z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii. Egzamin typu A obejmuje znajomość 6-8 wybranych opracowań i źródeł, osadzoną w ramach faktograficznych i chronologicznych ze wskazanych podręczników oraz przedstawianych na wykładzie (daną epokę można wybrać tylko raz i nie może się ona powtórzyć na egzaminie typu B) .											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny typu A											

Język nowożytny								lektorat	60	2	K_U09	
Treści programowe	Zajęcia umożliwiają uzyskanie przez studenta biegłości językowej na poziomie B2 ESOKJ.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej.											
Fakultatywne zajęcia historyczne do wyboru przez studenta z oferty WH	x	x		x					30	4	K_W01, K_W02, K_W04, K_W08, K_U05*, K_U06*, K_U07*, K_U12, K_K02 *NIE DOTYCZY WYKŁADÓW	Historia
Treści programowe	Zagadnienia z wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; specyfika przedmiotowa i metodologiczna nauki historycznej oraz wynikające z nich zróżnicowanie obszarów i kierunków badawczych historii; wybrane nurty historiografii najważniejsze dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; specjalistyczna terminologia właściwa dla wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; postęp badań w dyscyplinie oraz narzędzia ułatwiające samodzielne rozszerzanie wiedzy; znaczenie wiedzy historycznej w poznawaniu zjawisk i procesów oraz w rozwiązywaniu problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem.											
Wybrane problemy wielkich epok historycznych –praca badawcza (epoka do wyboru przez studenta, z wyjątkiem historii starożytnej)								Praca własna studenta		4	K_W01 lub K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_W14, K_U01, K_U03, K_U06, K_U07, K_U08, K_K01, K_K06	Historia

Treści programowe	Zaawansowana wiedza na temat wybranych zagadnień danej epoki; źródła historyczne wykorzystywane w badaniach nad wybranym zagadnieniem dotyczącym epoki; specjalistyczna terminologia z zakresu badań nad epoką i jej wykorzystywanie w wypowiedziach pisemnych; dorobek historiografii w zakresie badań nad wybranym zagadnieniem dotyczącym epoki; projektowanie i przeprowadzenie kwerendy bibliograficznej na wybrany temat oraz selekcja zgromadzonego materiału; krytyka zewnętrzna i wewnętrzna źródła przy wykorzystaniu narzędzi nauk pomocniczych historii właściwych dla danej epoki; konstruowanie pisemnej wypowiedzi o charakterze naukowym na wybrany temat z zastosowaniem aparatu krytycznego właściwego dla nauk historycznych, z zachowaniem zasad ochrony własności intelektualnej; normy etyczne w pracy historyka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca roczna											
Wychowanie fizyczne				30					30		-	
Treści programowe	Rozwijanie sprawności poprzez ćwiczenia fizyczne.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 300
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Rok studiów: drugi

Semestr: czwarty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia nowożytna Polski				30					30	4	K_W01, K_W03, K_W05, K_W8, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wiedza o historii nowożytnej Polski w układzie problemowym i chronologicznym; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii nowożytnej Polski oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii nowożytnej; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii nowożytnej Polski; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych nowożytności oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii nowożytnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia nowożytna powszechna				30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia

Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii nowożytnej powszechnej; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii nowożytnej powszechnej oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii nowożytnej; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii nowożytnej powszechnej; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych nowożytności oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii nowożytnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Nauki pomocnicze historii nowożytnej				30					30	4	K_W03, K_W05, K_W06, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Rodzaje, metody i narzędzia nauk pomocniczych historii nowożytnej i ich rola w procesie badawczym; specyfika wybranych typów źródeł do badania epoki nowożytnej i przyczyny ich zmienności w czasie; związki nauk pomocniczych historii nowożytnej z innymi naukami; wybrane instytucje kultury i ochrony dziedzictwa zajmujące się zabezpieczaniem i udostępnianiem źródeł służących do badania historii nowożytnej; specjalistyczna terminologia nauk pomocniczych historii nowożytnej; rozpoznawanie i klasyfikacja różnych typów źródeł historycznych właściwych do badania epoki nowożytnej; metody krytyki zewnętrznej i wewnętrznej źródeł wykorzystywanych w badaniach nad epoką nowożytną z zastosowaniem wybranych narzędzi warsztatowych nauk pomocniczych historii nowożytnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Objazd naukowy								Ćwiczenia terenowe 75	75	3	K_W03, K_W07, K_U04, K_K03, K_K04	Historia

Treści programowe	Style w architekturze, sztuce zdobniczej i użytkowej i ich charakterystyki; datowanie obiektów i zespołów zabytkowych na podstawie cech stylowych i kontekstu; terminologia historii sztuki niezbędna do interpretacji obiektów zabytkowych jako źródeł historycznych; historyczny rozwój różnych typów architektury sakralnej, obronnej, pałacowej i dworskiej, zabudowy miejskiej oraz społeczne, gospodarcze i kulturowe uwarunkowania ich powstania i kształtu; znaczenie krajobrazu kulturowego jako źródła historycznego; całościowy opis obiektu zabytkowego jako źródła historycznego, z uwzględnieniem kontekstu geograficznego, gospodarczego, kulturowego i społecznego; rola materialnego dziedzictwa historycznego w procesie konstruowania tożsamości i więzi społecznych; znaczenie kulturowe materialnych świadectw przeszłości oraz rodzaje działań służących ich ochronie.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny											
Zajęcia ogólnouniwersyteckie do wyboru przez studenta									60	5		
Treści programowe	Zajęcia mają na celu rozszerzenie wiedzy ogólnej studenta z zakresu dyscyplin naukowych innych niż historia bądź też o zajęcia z zakresu nauk historycznych, które nie są prowadzone w WH UW. Treści szczegółowe określa jednostka prowadząca											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem.											
Podstawy metodologii historii	30								30	2	K_W04, K_W08, K_W13, K_W14, K_U05, K_K02	Historia
Treści programowe	Specyfika przedmiotowa i metodologiczna nauki historycznej oraz wynikające z nich zróżnicowanie obszarów i kierunków badawczych historii; terminologia metodologii historii; znaczenie metodologii dla poprawności naukowej badań historycznych oraz relacje zachodzące między stanem badań a refleksją metodologiczną; wpływ zróżnicowanych uwarunkowań na stanowiska reprezentowane w naukach historycznych; miejsce historii wśród innych nauk i cele prowadzenia badań historycznych; wpływ uwarunkowań historycznych na współczesne procesy społeczne, polityczne i kulturowe oraz związane z nimi sposoby											

	wykorzystywania pamięci historycznej i manipulowania nią; wybrane szkoły i nurty historyczne współczesne i przeszłe oraz różne kierunki badań historycznych; problemy etyczne związane z pracą historyka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Węzłowe problemy wybranej epoki historycznej (do wyboru: średniowiecze, nowożytność, XIX w., XX w.)	30							Praca własna studenta	30	4	K_W01, K_W02, K_W08, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Faktografia epoki, uporządkowana chronologicznie i tematycznie, podstawowe uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących w tej epoce; konstruowanie złożonej wypowiedzi ustnej na tematy związane z epoką z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii. Egzamin typu B obejmuje faktografię dotyczącą danej epoki (daną epokę można wybrać tylko raz i nie może się ona powtórzyć na egzaminie typu A) .											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny typu B											
Język nowożytny								lektorat	60	2	K_U09	
Treści programowe	Zajęcia umożliwiają uzyskanie przez studenta biegłości językowej na poziomie B2 ESOKJ.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej.											

Język nowożytny - egzamin								Praca własna studenta		2	K_U09	
Treści programowe	Egzamin potwierdzający biegłość językową na poziomie B2 ESOKJ.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin pisemny, egzamin ustny											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 345
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Rok studiów: trzeci

Semestr: piąty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia Polski XIX w.				30					30	4	K_W01, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wiedza o historii Polski XIX w. w układzie problemowym i chronologicznym; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii Polski XIX w. oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XIX w.; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii Polski XIX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych XIX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii XIX w.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia powszechna XIX w.				30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia

Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii powszechnej XIX w.; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii powszechnej XIX w. oraz potrafi dokonać ich krytyki z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XIX w.; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii powszechnej XIX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych XIX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii XIX w.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Nauki pomocnicze historii XIX w.				30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Rodzaje, metody i narzędzia nauk pomocniczych historii XIX w. i ich rola w procesie badawczym; specyfika wybranych typów źródeł do badania historii XIX w. i przyczyny ich zmienności w czasie; związki nauk pomocniczych historii XIX w. z innymi naukami; wybrane instytucje kultury i ochrony dziedzictwa zajmujące się zabezpieczaniem i udostępnianiem źródeł służących do badania historii XIX w.; specjalistyczna terminologia nauk pomocniczych historii XIX w.; rozpoznawanie i klasyfikacja różnych typów źródeł historycznych właściwych do badania historii XIX w.; metody krytyki zewnętrznej i wewnętrznej źródeł wykorzystywanych w badaniach nad historią XIX w. z zastosowaniem wybranych narzędzi warsztatowych nauk pomocniczych historii XIX w.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Seminarium dyplomowe			30						30	4	K_W01 lub K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W12, K_W14, K_U01, K_U02, K_U03, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U11, K_U12, K_K01	Historia

Treści programowe	Wybrane zagadnienia badanej epoki, złożone uwarunkowania wybranych zjawisk i procesów historycznych; krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego właściwe dla danej epoki i problemu badawczego; poszukiwanie, gromadzenie, selekcja i porządkowanie źródeł historycznych i opracowań właściwych dla wybranej epoki; definiowanie problemów badawczych, dobór narzędzi i metod służących rozwiązaniu tych problemów oraz umiejętność ich innowacyjnego modyfikowania w zmieniających się warunkach; opracowanie wniosków z własnych badań w postaci ustnej i pisemnej, z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; metody samodzielnego rozszerzania wiedzy.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności.											
Węzłowe problemy wybranej epoki historycznej w świetle źródeł i monografii (do wyboru: średniowiecze, nowożytność, XIX w., XX w.)	30							Praca własna studenta	30	6	K_W02, K_W03, K_W08, K_W13, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U12	Historia
Treści programowe	Węzłowe problemy epoki, uporządkowane chronologicznie i tematycznie, złożone uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących w tej epoce, ich aspekty kulturowe, gospodarcze, polityczne i społeczne; wybrane źródła do badania epoki i ich krytyka oraz analiza; krytyczna analiza opracowań naukowych, w tym identyfikacja i ocena stosowanych w nich metody, stanowisk, na podstawie znajomości różnych nurtów historiografii najważniejszych dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; konstruowanie złożonej wypowiedzi ustnej na tematy związane z epoką z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii. Egzamin typu A obejmuje znajomość 6-8 wybranych opracowań i źródeł, osadzoną w ramach faktograficznych i chronologicznych ze wskazanych podręczników oraz przedstawianych na wykładzie (daną epokę można wybrać tylko raz i nie może się ona powtórzyć na egzaminie typu B) .											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny typu A.											

Fakultatywne zajęcia historyczne do wyboru przez studenta z oferty WH	x	x		x					30	4	K_W01, K_W02, K_W04, K_W08, K_U05*, K_U06*, K_U07*, K_U12, K_K02 *NIE DOTYCZY WYKŁADÓW	Historia
Treści programowe	Zagadnienia z wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; specyfika przedmiotowa i metodologiczna nauki historycznej oraz wynikające z nich zróżnicowanie obszarów i kierunków badawczych historii; wybrane nurty historiografii najważniejsze dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; specjalistyczna terminologia właściwa dla wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; postęp badań w dyscyplinie oraz narzędzia ułatwiające samodzielne rozszerzanie wiedzy; znaczenie wiedzy historycznej w poznawaniu zjawisk i procesów oraz w rozwiązywaniu problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem.											
Węzłowe problemy wybranej epoki historycznej (do wyboru: średniowiecze, nowożytność, XIX w., XX w.)	30							Praca własna studenta	30	4	K_W01, K_W02, K_W08, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Faktografia epoki, uporządkowana chronologicznie i tematycznie, podstawowe uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących w tej epoce; konstruowanie złożonej wypowiedzi ustnej na tematy związane z epoką z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii. Egzamin typu B obejmuje faktografię dotyczącą danej epoki (daną epokę można wybrać tylko raz i nie może się ona powtórzyć na egzaminie typu A) .											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny typu B.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 210
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Rok studiów: trzeci

Semestr: szósty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia Polski 1914-1945				30					30	4	K_W01, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wiedza o historii Polski w latach 1914-1945 w układzie problemowym i chronologicznym; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii Polski 1 poł. XX w. oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XX w.; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii Polski 1 poł. XX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych 1 poł. XX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii XX w.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia powszechna 1914-1945				30					30	4		Historia

Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii powszechnej lat 1914-1945; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii powszechnej 1 poł. XX w. oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XX w.; krytyczne wykorzystanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii powszechnej 1 poł. XX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych 1 poł. XX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii XX w.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01											
Historia Polski po 1945 r.				30					30	4	K_W01, K_W03, K_W05, K_W08, K_W13, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01, K_K02	Historia
Treści programowe	Wiedza o historii Polski po 1945 r. w układzie problemowym i chronologicznym; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii Polski 2 poł. XX w. oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XX w.; znaczenie uwarunkowań historycznych dla współczesnych zjawisk i procesów politycznych, społecznych, ekonomicznych i kulturowych oraz sposoby wykorzystywania pamięci historycznej i wiedzy o przeszłości w tych procesach; znaczenie wiedzy o historii najnowszej w działalności instytucji publicznych, w projektach społecznych i kulturalnych; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii Polski 2 poł. XX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych 2 poł. XX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych w wypowiedziach dotyczących historii XX w.; wiedza o dziejach najnowszych jako narzędzie poznawania aktualnych zjawisk i procesów oraz rozwiązywania problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia powszechna po 1945 r.				30					30	4		Historia

Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii powszechnej po 1945 r.; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii powszechnej 2 poł. XX w. oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XX w.; znaczenie uwarunkowań historycznych dla współczesnych zjawisk i procesów politycznych, społecznych, ekonomicznych i kulturowych oraz sposoby wykorzystywania pamięci historycznej i wiedzy o przeszłości w tych procesach; rola wiedzy o historii najnowszej w działalności instytucji publicznych, w projektach społecznych i kulturalnych; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii powszechnej 2 poł. XX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych 2 poł. XX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych w wypowiedziach dotyczących historii XX w.; wiedza o dziejach najnowszych jako narzędzie poznawania aktualnych zjawisk i procesów oraz rozwiązywania problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Nauki pomocnicze historii XX w.				30					30	4	K_W03, K_W05, K_W06, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Rodzaje, metody i narzędzia nauk pomocniczych historii XX w. i ich rola w procesie badawczym; specyfika wybranych typów źródeł do badania historii XX w. i przyczyny ich zmienności w czasie; związki nauk pomocniczych historii XX w. z innymi naukami; wybrane instytucje kultury i ochrony dziedzictwa zajmujące się zabezpieczaniem i udostępnianiem źródeł służących do badania historii XX w.; specjalistyczna terminologia nauk pomocniczych historii XX w.; rozpoznawanie i klasyfikacja różnych typów źródeł historycznych właściwych do badania historii XX w.; metody krytyki zewnętrznej i wewnętrznej źródeł wykorzystywanych w badaniach nad historią XX w. z zastosowaniem wybranych narzędzi warsztatowych nauk pomocniczych historii XX w.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Seminarium dyplomowe			30						30	4+6	K_W01 lub K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W12, K_W14, K_U01, K_U02, K_U03, K_U05,	Historia

											K_U06, K_U07, K_U08, K_U11, K_U12, K_K01	
Treści programowe	Wybrane zagadnienia badanej epoki, złożone uwarunkowania wybranych zjawisk i procesów historycznych; krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego właściwe dla danej epoki i problemu badawczego; poszukiwanie, gromadzenie, selekcja i porządkowanie źródeł historycznych i opracowań właściwych dla wybranej epoki; definiowanie problemów badawczych, dobór narzędzi i metod służących rozwiązaniu tych problemów oraz umiejętność ich innowacyjnego modyfikowania w zmieniających się warunkach; opracowanie wniosków z własnych badań w postaci ustnej i pisemnej, z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; metody samodzielnego rozszerzania wiedzy.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, praca licencjacka.											
Wychowanie fizyczne				30					30		-	
Treści programowe	Rozwijanie sprawności poprzez ćwiczenia fizyczne.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 210
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek studiów.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin
Nauk humanistycznych	Historia	82

Programy kształcenia specjalizacji zawodowych – specjalizacje są dodatkowe i fakultatywne

Nazwa specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją

Efekty uczenia się dla specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją

Lp.	Efekty uczenia się
	Wiedza: absolwent zna i rozumie
1.	podstawowe pojęcia dotyczące zarządzania dokumentacją i archiwum bieżącym tradycyjnym i elektronicznym w instytucji;
2.	podstawy prawne zarządzania dokumentacją i archiwum bieżącym tradycyjnym i elektronicznym w instytucji;
3.	zasady organizacji systemów kancelaryjnych i archiwalnych tradycyjnych i cyfrowych, różne rodzaje dokumentacji, systemy obiegu dokumentacji i informacji;
4.	zasady opisu dokumentu oraz jednostki archiwalnej (teczki) w komórce macierzystej/kancelarii i archiwum zakładowym, tradycyjnym i cyfrowym;
5.	zasady klasyfikacji i kwalifikacji dokumentacji.

Umiejętności: absolwent potrafi	
1.	określić cykle życia dokumentacji (komórka macierzysta/merytoryczna, archiwum zakładowe – bieżące, archiwum wieczyste – definitywne);
2.	analizować dokumenty zarządzania dokumentacją – instrukcję kancelaryjną, jednolity rzeczowy wykaz akt, instrukcję o zakresie działania i organizacji archiwum zakładowego;
3.	prowadzić ewidencję archiwum zakładowego;
4.	sporządzać spisy zdawczo-odbiorcze oraz dokumentacji przeznaczonej do brakowania;
5.	zastosować jednolity rzeczowy wykaz akt w procesie klasyfikacji dokumentacji w kancelarii tradycyjnej i elektronicznej;
6.	analizować standardy opisu dokumentacji w kancelarii i archiwum zakładowym.
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do	
1.	reprezentowania postawy poszanowania dla standardów zarządzania dokumentacją i archiwum bieżącym tradycyjnym i cyfrowym;
2.	podejmowania działań na rzecz dokumentowania działalności ludzkiej;
3.	współpracy w grupie zawodowej;
4.	propagowania idei zachowania pamięci i dziedzictwa archiwalnego, szacunku dla prawa, przejrzystości systemów społecznych.

Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów

Rok studiów: drugi
Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne			
Podstawy teorii i prawa archiwalnego		30							30	3	Historia
Treści programowe	Podstawowe pojęcia archiwalne, zasady rządzące organizacją zasobu archiwalnego, współczesne procesy powstawania, utrwalania i obiegu dokumentacji - cykle życia dokumentacji, problem wartościowania dokumentacji XX-XXI, problemy klasyfikacji i kwalifikacji dokumentacji, metody wartościowania, rzeczowe wykazy akt-konstrukcja, stosowanie, archiwum bieżące jako komórka organizacyjna – gromadzenie, przechowywanie, zabezpieczanie, udostępnianie i inne role, prawodawstwo regulujące działalność archiwów bieżących, dostęp i udostępnianie zasobu w archiwach bieżących-problemy prawne, formy udostępniania, ochrona danych osobowych, ochrona informacji prawnie chronionych, społeczne funkcje archiwów bieżących.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium										
Zarządzanie dokumentami i archiwum bieżącym w instytucji				30					30	4	Historia

Treści programowe	Modele zarządzania dokumentacją w XX-XXI wieku: system tradycyjny : pojęcia kancelaryjne, dokumenty zarządzania dokumentacją-instrukcje kancelaryjna i o zakresie działania i organizacji archiwum zakładowego, jednolity rzeczowy wykaz akt w praktyce kancelaryjnej, obieg dokumentacji, obieg informacji, akta spraw i serie w kancelarii współczesnej, wykorzystanie narzędzie informatycznych, modele organizacji archiwum, standardy archiwum bieżącego -instrukcje, gromadzenie akt w archiwum bieżącym ewidencja archiwum bieżącego, opis w archiwum bieżącym, zabezpieczenie dokumentacji w archiwum bieżącym.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.										
Podstawy historii ustroju i instytucji XX w.	30								30	2	Historia
Treści programowe	Historia administracji Polski i powszechna XX-XXI w., instytucje administracji , sądownictwa, gospodarcze, wojskowe, kulturalne, naukowe, oświatowe, związki między profilem działania a dokumentacją instytucji.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium										

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 9
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 240

Rok studiów: drugi
Semestr: czwarty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne			
Dyplomatyka XX-XXI wieku				30					30	4	Historia
Treści programowe	Historia systemów kancelaryjnych XX i XXI w., podstawowe cechy kancelarii bezdziennikowej, tworzenie dokumentów w kancelarii bezdziennikowej, problemy ogólne klasyfikacji dokumentacji, rodzaje dokumentacji: administracyjna(administracja wewnętrzna centralna i terenowa,), sądowa,(administracja wymiaru sprawiedliwości, sądy), notariat, hipoteka, kancelaria prawnicza, instytucji gospodarczych(np. finansowych, banków), wojskowych, kulturalnych, naukowych i oświatowych, metadane - standaryzacja, klasyfikacja dokumentacji, wartość prawna i historyczna.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.										
Współczesne systemy zarządzania dokumentacją elektroniczną				30					30	4	
Treści programowe	Dokument elektroniczny – teoria, problemy klasyfikacji, zarządzanie dokumentami elektronicznymi - systemy teleinformatyczne, pojęcie elektronicznego systemu zarządzania dokumentacją-czynności wykonywane w systemie: rejestry przesyłek wpływających i wychodzących, spraw, dekretacja, dyspozycja, akceptacja, gromadzenie dokumentów dotyczących poszczególnych spraw, tworzenie i modyfikacja metadanych – standaryzacja rejestrów przesyłek wpływających, wychodzących, spraw, dokumentacji stanowiącej element sprawy, rozpowszechnianie i udostępnianie pism, podstawy teoretyczne budowy systemów ezd,										

	postępowanie z dokumentacją elektroniczną, przechowywanie dokumentacji elektronicznej w długim czasie, archiwa dokumentów elektronicznych.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.										
Praktyka archiwalna w archiwum bieżącym								90	90	3	
Treści programowe	Zastosowanie wiedzy z zakresu archiwistyki w pracach i działalności archiwalnej; poznanie różnych typów archiwów zakładowych, form działalności archiwum zakładowego, rodzajów archiwaliów, dokumentacji oraz praktycznych problemów gromadzenia zasobu archiwalnego, zasad prowadzenia ewidencji w archiwum zakładowym, różnych modeli opisu dokumentacji i archiwaliów w archiwum zakładowym, praktycznych problemów stosowania prawa archiwalnego oraz udostępniania archiwaliów i dokumentacji w archiwum zakładowym, praktycznych problemów informacji i popularyzacji zasobu archiwum zakładowego, społecznych funkcji archiwum zakładowego, praktycznych problemów przechowywania zasobu archiwum zakładowego, różnych modeli systemów elektronicznego zarządzania dokumentacją; opracowanie spisów zdawczo-odbiorczych i spisów dokumentacji przeznaczonej do brakowania, rzeczowych wykazów akt; praktyczne problemy stosowania rzeczowych wykazów akt w zarządzaniu dokumentacją, problemy działalności działów kształtowania narastającego zasobu archiwalnego, nadzoru i gromadzenia w archiwach państwowych (definitywnych) i niepaństwowych stosujących standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach. Praktyki zawodowe realizowane są w następujących formach: a. praktyka w placówkach UW prowadzących działalność archiwalną zgodną ze standardami obowiązującymi w archiwach polskich zapisanych w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; b. praktyka w podmiotach zewnętrznych stosujących standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; c. praca zawodowa odpowiadająca standardom zapisanym w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Miejscem odbywania praktyk są przede wszyskim: działy kształtowania zasobu, nadzoru i gromadzenia archiwów państwowych (definitywnych); działy kształtowania zasobu, nadzoru i gromadzenia archiwów niepaństwowych (definitywnych) stosujących standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; archiwa zakładowe instytucji państwowych i samorządowych, składnice akt instytucji państwowych i samorządowych, stanowiska ds. archiwalnych, stanowiska ds. zarządzania dokumentacją, koordynatorzy czynności archiwalnych w instytucjach państwowych i niepaństwowych; archiwa zakładowe i składnice akt instytucji niepaństwowych stosujące standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Opiekunowie praktyk w instytucji, w której odbywa się praktyka, muszą spełniać jedno z następujących kryteriów: a. ukończone studia wyższe kierunek archiwistyka i										

	zarządzanie dokumentacją; b. ukończona specjalizacja archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; c. ukończone studia podyplomowe archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; d. co najmniej pięcioletni staż pracy w archiwum działającym zgodnie ze standardami Ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Praktyka zaliczana jest przez KJD na podstawie propozycji zaliczenia i oceny przedstawionej przez opiekuna praktyk.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dziennik praktyk lub sprawozdanie; opinia opiekuna praktyk w instytucji, w której odbywa sią praktyka.										
Egzamin końcowy								Praca własna studenta		3	Historia
Treści programowe	Student przygotowuje samodzielnie wskazane przez egzaminatora zagadnienia na podstawie lektur wskazanych przez egzaminatora.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin pisemny										

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 14
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 150
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 240

Nazwa specjalizacji: Specjalizacja nauczycielska przygotowanie do nauczania pierwszego przedmiotu: **Historia**

UWAGA!

Student może uzyskać przygotowanie do nauczania **Wiedzy o społeczeństwie (WOS) jako kolejnego przedmiotu**, jeśli zrealizuje dodatkowe przedmioty, oznaczone gwiazdką w tabeli „Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów" (zob. niżej)

Program zgodny z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela z dn. 25 lipca 2019 roku.

Absolwent studiów I stopnia na kierunku **Historia**, który zrealizował program specjalizacji nauczycielskiej, uzyskuje przygotowanie pedagogiczno-psychologiczne i dydaktyczne do zajmowania stanowiska nauczyciela w szkole podstawowej (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dn. 1.08.2017 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli, Dz.U., z dn. 24.08.2017, poz. 1575, § 4), ale dopiero ukończenie studiów II), ale dopiero ukończenie studiów II stopnia na kierunku historia oraz specjalizacji nauczycielskiej na studiach II stopnia, pozwoli mu uzyskać uprawnienia do wykonywania zawodu nauczyciela (Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 25 lipca 2019 r., w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, Dz.U. z dn. 2.08.2019, poz. 1450, § I, pkt 1.1).

1. **Efekty uczenia się osiągane w ramach kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela poza programem studiów – dla specjalności/specjalizacji/bloku/modułu/itp.** *(uwzgledniające wszystkie ogólne efekty uczenia się z rozporządzenia MNISW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11).*

Lp.	Efekty uczenia się
	Wiedza: absolwent zna i rozumie
3.	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;
4.	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;

3.	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;
4.	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych;
5.	zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji;
6.	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;
7.	strukturę i funkcje systemu oświaty; cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji;
8.	podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych;
9.	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością;
10.	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie;
11.	procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia;
12.	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;
13.	treści nauczania historii i WOS oraz typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem;
14.	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu historia i WOS we wszystkich typach szkół, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;
15.	warsztat pracy: właściwe wykorzystanie czasu lekcji oraz doboru metod i form pracy;
16.	warunki dobrej współpracy i znaczenie współpracy nauczyciela z rodzicami
Umiejętności: absolwent potrafi	
1.	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów;

2.	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań dydaktycznych, wychowawczych;
3.	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;
4.	projektować i realizować programy nauczania przedmiotów historii i WOS z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;
5.	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia;
6.	podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania przeszłością, historią kraju i świata oraz problemami związanymi z wiedzą o społeczeństwie i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów;
7.	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów;
8.	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów;
9.	wykorzystywać proces udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem;
10.	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego;
11.	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;
12.	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych;
13.	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;
14.	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;

15.	samodzielne rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do	
1.	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;
2.	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;
3.	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;
4.	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;
5.	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska;
6.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.

Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów

Rok studiów: pierwszy
Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Pedagogika dla nauczycieli	30								30	1	B	B.2.W.1; B2.W2; B2.W3; B2.W4; B2.W5; B.2.U3; B.2.K3; B.2.K4
Treści programowe	Celem wykładu jest prezentacja teoretycznych podstaw wychowania oraz kluczowych zagadnień i problemów związanych z pracą nauczyciela w szkole. Podczas kursu poruszone zostaną następujące zagadnienia: teoria i wiedza naukowa w pedagogice oraz ich związek z modelami edukacyjnymi; podstawy ontologiczne nauczania; nauczycielska odpowiedzialność za świadomy wybór metod i narzędzi edukacyjnych; teorie rozwoju człowieka a koncepcje pedagogiczne; transmisja wartości, formowanie i socjalizacja jako celowe i ukryte działanie edukacyjne; indywidualizacja i personalizacja nauczania oraz edukacja włączająca; uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szkole ogólnodostępnej; uczniowie wymagający wsparcia w zakresie funkcjonowania (ze względów kulturowych, rozwojowych, itd.); uwarunkowania instytucjonalne szkoły; struktura systemu edukacyjnego w Polsce na tle wybranych systemów na świecie; ustawa o systemie oświaty; podział kompetencji pracowników i organów szkolnych, dokumentacja szkolna; wielospecjalistyczne zespoły i formy ich współpracy; rola nauczyciela i etyka zawodowa; współpraca nauczyciela z rodzicami ucznia oraz innymi osobami i podmiotami wspierającymi ucznia; charakterystyka wybranych modeli edukacyjnych; alternatywne formy edukacji.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin pisemny.											

Psychologia dla nauczycieli	30								30	1	B	B.1.W1; B.1.W2; B.1. W3; B.1.W4
Treści programowe	Celem wykładu jest prezentacja wiedzy psychologicznej w ujęciu, który ma walor aplikacyjny dla przyszłych nauczycieli, czyli pomaga zastosować wiedzę psychologiczną do rozumienia drugiego człowieka (ucznia/wychowanka), przebiegu procesów psychicznych i zachowania w określonym środowisku/kontekście społecznym. Ponadto, wykład ma dostarczyć podstawowej wiedzy na temat nietypowego rozwoju oraz powszechnie występujących trudności wychowawczych. Treści wykładu powinny zawierać przykłady ilustrujące opisywane zagadnienia. Wykład obejmuje następujące zagadnienia: psychologia jako nauka – teorie psychologiczne i ich weryfikacja; główne dziedziny psychologii i ich przydatność w pracy nauczyciela; procesy poznawcze i emocjonalne; emocje a poznanie – wzajemny wpływ, emocje a uczenie się, emocje a motywacja, emocje a samokontrola i samoregulacja; temperament i osobowość jako wyznaczniki różnic indywidualnych i funkcjonowania jednostki; procesy uczenia się – główne prawidłowości w świetle podstawowych teorii uczenia się i ich psychologiczne konsekwencje (zmiany osobowości, rozwój poznawczy, emocjonalny, społeczny); motywacja do działania – geneza, rodzaje, sposoby wzbudzania motywacji istotne dla uczenia się i wychowywania; rozwój na przestrzeni całego życia – czynniki rozwoju, zmiana rozwojowa, rozwój od poczęcia do śmierci (z uwzględnieniem teorii przywiązania i rozwoju przywiązania); stadia rozwoju dziecka ważne z perspektywy edukacji szkolnej; spostrzeganie społeczne w ujęciu rozwojowym i rola nauczyciela w jego rozwoju; komunikacja werbalna i niewerbalna jako podstawa interakcji i relacji interpersonalnej; jednostka w grupie – role, normy, struktura, procesy grupowe, kierowanie grupą a funkcjonowanie jednostki; proces socjalizacji i wychowania w różnych stadiach życia z uwzględnieniem przyswajania norm moralnych; środowiska wychowawcze (rodzina, szkoła jako system z jawnym i ukrytym programem oraz jako instytucja wychowująca); rola kultury w kształtowaniu osobowości i wzorów zachowań jednostki; kryzysy rozwojowe na przestrzeni całego życia człowieka jako czynnik sprzyjający zachowaniom problemowym jednostki i jako wstęp do psychoprofilaktyki zawodu; wybrane zaburzenia rozwojowe i problemy wychowawcze uczniów o szczególnych wymaganiach edukacyjnych w kolejnych stadiach rozwoju z perspektywy potrzeb nauczyciela i jego współpracy z psychologiem szkolno-wychowawczym.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin pisemny.											
Emisja głosu						30			30	1	C	C.W7; C.U7; C.U8; C.K2
Treści programowe	Warsztaty służą kształceniu umiejętności prawidłowego posługiwania się głosem w pracy zawodowej. Mają na celu poszerzenie możliwości głosowych, pogłębienie świadomości ciała, poprawienie techniki mowy i wyrazistości wypowiedzi. Dostarczają wiedzy na temat budowy, funkcjonowania oraz higieny narządu głosu.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zaliczenie ustne.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 3
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 495

Rok studiów: pierwszy
Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Pedagogika				30					30	1,5	B	B2.W1; B2.W2; B2.W4; B.2.W5; B.2.W6; B2.W7; B.2.U4; B.2.U5; B.2.U6; B.2.U7; B.2.K1; B.2.K2
Treści programowe	Celem zajęć jest ukazanie podstawowych aspektów pracy w szkole oraz kształtowanie umiejętności, niezbędnych w zawodzie nauczyciela. W ramach kursu podjęte zostaną następujące zagadnienia: wielospecjalistyczna ocena funkcjonowania ucznia, diagnoza specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży; praca z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych; wsparcie funkcjonowania ucznia w grupie; adaptacja ucznia spostrzeganego jako inny; rozwiązywanie konfliktów w grupie, mediacje rówieśnicze; sytuacje krytyczne w klasie/szkole; zjawiska agresji i przemocy oraz wpływ grup nieformalnych; kierowanie klasa szkolną; nauczyciel – lider; praca zespołowa nauczycieli i zasady komunikacji w szkole; praca z rodzicami/opiekunami w zakresie edukacji i wychowania; program wychowawczy; zagrożenia dzieci i młodzieży, uzależnienia (między innymi od środków psychoaktywnych i komputera); tutoring; personalizacja nauczania; doradztwo zawodowe; samorozwój											

	i jakość pracy nauczyciela; dokumenty i procedury szkolne; placówki i instytucje edukacyjne wspierające prace nauczyciela; cechy i zadania nauczyciela angażującego uczniów (np.w ramach cooperative learning).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt, praca pisemna.											
Psychologia				30					30	1,5	B	B.1.W5; B.1.U1; B.1.U2; B.1.U5; B.1.U6
Treści programowe	Celem ćwiczeń jest refleksja nad treściami wprowadzonymi na wykładzie z psychologii dla nauczycieli oraz elaboracja wybranych zagadnień z psychologii poprzez dyskusję inspirowaną wskazaną lekturą i przykładami z realnych sytuacji szkolnych. Kolejne zagadnienia: Psychologia jako nauka służebna w pracy nauczyciela; rola i powinności nauczyciela jako osoby kierującej uczeniem się uczniów i jako wychowawcy; trudności psychologiczne roli nauczyciela a wypalenie zawodowe; uczeń jako podmiot uczenia się – kompetencje poznawcze i meta-poznawcze, syndrom nieadekwatnych osiągnięć szkolnych; uczeń jako członek grupy – popularność z pozycja w grupie, akceptacja i obrzucenie przez rówieśników; uczeń w kolejnych fazach życia – potrzeby, wyzwania, kryzysy i zachowania problemowe ucznia oraz trudności wychowawcze; rodzina jako system i jako środowisko pierwotnej socjalizacji; interakcyjne podejście do wychowania na terenie rodziny; czynniki wpływające na postrzeganie ucznia przez nauczyciela i nauczyciela przez uczniów, budowanie relacji nauczyciel-uczeń i rola komunikacji w tym procesie; współpraca nauczyciela z rodzicami, innymi nauczycielami i psychologiem szkolnym (z poradnią psychologiczno-pedagogiczną).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test.											
Podstawy dydaktyki				30					30	2	C	C.W1., C.W2., C.W3.; C.W4., C.W5.; C.W6.; C.W7.; C.U1.; C.U2.; C.U3.; C.U4; C.U5.; C.U6.; C.U8.; C.K1.; C.K2.
Treści programowe	Podczas zajęć poruszone zostaną następujące zagadnienia: szkoła tradycyjna a współczesne jej koncepcje; cele nauczania i ich formułowanie; program nauczania i jego realizacja, planowanie pracy dydaktycznej oraz budowanie rozkładu treści nauczania; metody nauczania, w tym metody aktywizujące oraz uczenie się kooperacyjne; podręczniki szkolne i ich wykorzystanie w nauczaniu-uczeniu się; technologie informacyjne i ich wykorzystanie w pracy nauczyciela; programy edukacyjne oraz zasoby internetowe wspomagające nauczanie-uczenie się; projektowanie lekcji szkolnej i zasady pisania scenariuszy zajęć; innowacje											

	metodyczne i organizacyjne w pracy nauczyciela (np. lekcje odwrócone); organizacja działań edukacyjnych w pracy z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych; proces komunikacji w klasie szkolnej i jego znaczenie dla dobrej edukacji; język nauczyciela jako narzędzie dydaktyczne. techniki budowania wykładu i zadawania pytań; proces oceniania uczniów w szkole. zasady i metody oceniania; nauczycielskie narzędzia diagnozy procesu i efektów uczenia się; zadania „refleksyjnego praktyka”; ocena efektywności pracy szkoły; pojęcie edukacyjnej wartości dodanej.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 5
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 495

Rok studiów: drugi
Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Pedagogika – warsztaty zintegrowane						30			30	2	B	B.2.W2; B.2.W3; B.2.U3; B.2.U6; B.2.K1; B.2.K2; B.2.K3; B.2.K4
Treści programowe	Celem zajęć zintegrowanych z realizacją praktyk zawodowych jest przygotowanie do dokonywania refleksji pedagogicznej w wyniku krytycznej analizy praktyki edukacyjnej z wykorzystaniem zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu podstaw wychowania i różnych aspektów pracy nauczyciela w szkole. W ramach kursu podjęte zostaną następujące zagadnienia: filozofia edukacyjna oraz przejawy ukrytego programu obecne w architekturze szkoły oraz aranżacji sal lekcyjnych i innych pomieszczeń;											

	wykorzystywanie dokumentów szkolnych w codziennej praktyce edukacyjnej (statut, program wychowawczo-profilaktyczny, plan pracy szkoły, wewnątrzszkolny system oceniania, program współpracy z rodzicami); procedury postępowania w sytuacjach kryzysowych; udzielanie pierwszej pomocy; rola i obowiązki nauczyciela wychowawcy klasy; tworzenie klimatu edukacyjnego, integracja i inkluzja uczniów, animowanie życia społeczno-kulturalnego, wspieranie samorządności i autonomii uczniów; style kierowania i komunikowania się z klasą oraz sposoby utrzymywania dyscypliny; sposoby organizowania sytuacji edukacyjnych podczas zajęć lekcyjnych; zastosowanie różnych metod uczenia się, wykorzystanie różnych środków dydaktycznych i form organizacyjnych w pracy i komunikowaniu się z uczniami; typy oceniania szkolnego a motywacja do uczenia się; szkolna dokumentacja uczniów: księga uczniów, arkusze osiągnięć uczniów, dzienniki elektroniczne, świadectwa szkolne; poznawanie uczniów – obserwacja ich funkcjonowania na terenie klasy, szkoły oraz analiza zdarzeń krytycznych; różne metody rozwiązywania trudności wychowawczych (współpraca z psychologiem i pedagogiem szkolnym, poradnią wychowawczo-zawodową, policją, innymi instytucjami oświatowymi); zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, wsparcie uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia; konstruowanie indywidualnych programów edukacyjnych; doskonalenie zawodowe nauczycieli - identyfikacja i rozwój własnych potrzeb zawodowych, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.											
Psychologia – warsztaty zintegrowane						30			30	2	B	B.1.U3; B.1.U4; B.1.U7; B.1.U8; B.1.K1; B.1.K2
Treści programowe	Celem zajęć odwołujących się do doświadczeń studentów z praktyk zawodowych jest rozpoznanie i ćwiczenie kompetencji, koniecznych do efektywnego podejmowania zadań nauczyciela, w tym m.in.: zapoznanie się i ćwiczenie praktycznego wykorzystania narzędzi komunikacyjnych w rzeczywistości szkolnej, rozpoznawanie i rozumienie procesów rozwojowych i emocjonalnych, oraz ich znaczenie dla pracy nauczyciela, poszerzenie świadomości swojego sposobu funkcjonowania społecznego i emocjonalnego, wzbudzanie autorefleksyjności studentów specjalizacji nauczycielskich. Warsztaty zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych poświęcone są następującym zagadnieniom: charakterystyka relacji nauczyciel – uczeń; wpływ procesów postrzegania społecznego na relacje nauczyciel – uczeń; zmiany rozwojowe okresu adolescencji; zadania nauczyciela jako osób wspierającej uczniów w okresie dorastania; rola nauczyciela jako kierownika grupy i style kierowania klasą; uczeń jako element systemu szkolnego i członek klasy jako grupy społecznej; charakterystyka relacji nauczyciele – rodzice; kompetencje konieczne do budowania porozumienia z rodzicami i jego znaczenie w pracy nauczyciela dla procesu dydaktycznego i wychowawczego; komunikacja jedno- i dwustronna; cyrkularność komunikacji; bariery komunikacyjne; słuchanie jako celowa i świadoma aktywność; zachowania werbalne i niewerbalne facylitujące aktywne słuchanie; charakterystyka zachowań asertywnych i czynniki je facylitujące; udzielanie informacji zwrotnych; wpływ procesów intrapersonalnych na porozumienie i komunikację; komunikaty wspomagające motywację uczniów do nauki; rozpoznawanie konfliktów i sposoby konstruktywnego reagowania w szkolnych sytuacjach konfliktowych, współpraca z psychologiem szkolnym, PPP i innymi instytucjami, szczególnie w opiece nad											

	uczniem o szczególnych potrzebach edukacyjnych; identyfikacja czynników sprzyjających wypaleniu zawodowemu; identyfikacja czynników chroniących przed wypaleniem zawodowym.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.											
Praktyki psychologiczno-pedagogiczne								30	30	1	B	B.3.W1; B.3.W2; B.3.W3; B.3.U1; B.3.U2; B.3.U3; B.3.U4; B.3.U5; B.3.U6; B.3.K1
Treści programowe	Celem praktyk jest wykorzystanie zdobytej wiedzy i umiejętności podczas samodzielnej realizacji wyznaczonych zadań, pogłębianie refleksji psychologiczno-pedagogicznej wobec sytuacji wychowawczych i dydaktycznych w szkole, a także doskonalenie umiejętności dokumentowania i ewaluacji własnej pracy. Praktyki obejmują: poznanie dokumentów prawnych szkoły, w której realizowana jest praktyka: statut, program wychowawczo - profilaktyczny, program współpracy z rodzicami, wewnątrzszkolny system oceniania, kompetencje rady pedagogicznej, inne regulaminy obowiązujące na terenie szkoły; nabycie umiejętności prowadzenia i korzystania z dokumentacji szkolnej: plan, program, rozkład materiału, dziennik lekcyjny, arkusze osiągnięć uczniów; poznanie obowiązków nauczyciela-wychowawcy klasy; poznanie zasad oceny pracy nauczyciela, wynikających z planu nadzoru pedagogicznego; ocenę stylu kierowania i komunikowania się z klasą nauczyciela-wychowawcy oraz deklarowanych przez niego trudności w pracy zawodowej na podstawie obserwacji prowadzonych przez niego lekcji oraz przeprowadzonej ankiety i wywiadu; analizę zdarzenia krytycznego; samodzielne zaprojektowanie scenariusza zajęć; przygotowanie studium przypadku ucznia o specjalnych potrzebach edukacyjnych ucznia; dokonanie samooceny nabytej wiedzy i umiejętności zgodnie z arkuszem autoewaluacji. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk (dzienniczek w formie portfolio) oraz opinii prowadzących warsztaty zintegrowane z pedagogiki i psychologii.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dzienniczek praktyk (portfolio), wywiad, opinia nauczyciela – opiekuna praktyki w szkole.											
Dydaktyka historii w szkole podstawowej (cz.1)		30							30	2	D1	D.1.W1; D.1.W2; D.1.W3; D.1.W13; D.1.U1; D.1.U2; D.1.U3; D.1.U4; D.1.K1; D.1.K3;

												D.1.K4; D.1.K5; D.1.K6; D.1.K7; D.1.K8; D.1.K8.
Treści programowe	Celem zajęć jest umożliwienie studentowi opanowania wiedzy i umiejętności składających się na warsztat nauczyciela historii w szkole podstawowej. Podczas tych zajęć studenci nabywają wiedzę i umiejętności z zakresu planowania pracy z uczniami, w taki sposób, by w trakcie zajęć edukacyjnych efektywnie realizowane były cele nauczania określone w „Podstawie programowej" w sposób inspirujący rozwój intelektualny uczniów oraz rozbudzający ich poznawcze zainteresowanie historią. Podczas tej części ćwiczeń zajęć studenci zapoznają się z zapisami „Podstawy programowej" dla przedmiotu historia w szkole podstawowej oraz i ich metodyczną interpretacją. W jej zakres wchodzi: rozumienie koncepcji nauczania historii w szkole podstawowej, prawidłowe odczytywanie znaczenia czasowników operacyjnych, znajomość merytorycznych treści nauczania w szkole podstawowej oraz kształconych na tym etapie edukacji kompetencji warsztatu historyka. Poznają też narzędzia i metody kształcenia u uczniów szkoły podstawowej umiejętności fundamentalnych, do których należy: chronologia (poruszanie się w czasie historycznym); poruszanie się w przestrzeni historycznej (praca z mapą, planem, odczytywanie śladów historii w przestrzeni naturalnej); praca ze źródłem (podstawy systematyki źródeł, podstawy krytyki i odczytywania informacji zawartych w źródle pisanym, ikonograficznym, audiowizualnym).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.											
Praktyki śródroczne w szkole podstawowej (historia)								15	15	0,5	D2	D.2.W1; D.2.W2; D.2.W3; D.2.U1; D.2.U3; D.2.K1.
Treści programowe	Celem praktyki pedagogicznej śródrocznej jest nabycie przez studenta doświadczeń niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „historia" w szkole podstawowej podczas praktyki ciągłej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez stały kontakt studenta z uczniami. Realizacja celów związanych z zaznajomieniem się z organizacją kształcenia historycznego uczniów w perspektywie roku szkolnego odbywa się poprzez hospitację lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu oraz udziału studenta w obowiązkach spoczywających na nauczycielu a wynikających ze stosunku pracy i określonych w prawie oświatowym, Karcie Nauczyciela oraz wewnątrzszkolnych regulacjach prawnych szkoły. W ramach hospitacji student może uczestniczyć w lekcjach przedmiotów pokrewnych, za zgodą dyrekcji szkoły w radach pedagogicznych i zebraniach wychowawców z rodzicami, a także w wycieczkach klasowych oraz w przygotowaniu wydarzeń szkolnych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje nauczyciel-opiekun studenta-praktykanta we współpracy z przedstawicielem Zakładu Dydaktyki i Historii											

	Historiografii Wydziału Historii. Doświadczenia studenta nabyte podczas praktyki śródrocznej stanowią punkt odniesienia do omawiania poszczególnych zagadnień z zakresu dydaktyki przedmiotu historia w szkole podstawowej podczas zajęć audytoryjnych. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Analiza dydaktyczna.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 7,5
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 135
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 495

Rok studiów: drugi
Semestr: czwarty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Dydaktyka historii w szkole podstawowej (cz.2)		30							30	2	D1	D.1.W3; D.1.W4; D.1.W5; D.1.W6; D.1.W7; D.1.W8; D.1.W9; D.1.U2; D.1.U3; D.1.U4; D.1.U5; D.1.U6;

												D.1.U7; D.1.U8; D.1.U9; D.1.U12; D.1.U.13; D.1.K1; D.1.K2; D.1.K3; D.1.K4; D.1.K5; D.1.K6; D.1.K7; D.1.K8;
Treści programowe	Celem zajęć jest umożliwienie studentowi opanowania wiedzy i umiejętności składających się na warsztat nauczyciela historii w szkole podstawowej. Podczas zajęć studenci poznają zasady planowania pracy dydaktycznej w perspektywie cyklu kształcenia (klasa IV–VIII szkoły podstawowej), roku szkolnego, semestru oraz jednostki lekcyjnej. Poznają typy lekcji oraz zasady opracowania prawidłowego pod względem merytorycznym i metodycznym scenariusza lekcji każdego typu. Nabędą umiejętność prawidłowego pod względem merytorycznym i metodycznym doboru metod i technik kształcenia, w tym korzystania z mediów cyfrowych. Poznają organizację pracy w klasie szkolnej i grupie, w tym potrzebę indywidualizacji nauczania, zasady stosowania podręcznika oraz innych środków dydaktycznych w perspektywie ich prawidłowego doboru dla osiągnięcia określonego celu (celów) edukacyjnego. Podczas zajęć studenci poznają formy i zasady komunikacji i współpracy z uczniem, zespołem uczniów podczas lekcji oraz formy i zasady organizacji zajęć edukacyjnych poza szkołą (lekcja muzealna, lekcja w bibliotece, wycieczka historyczna, projekty).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.											
Praktyki śródroczne w szkole podstawowej (historia)								15	15	0,5	D2	D.2.W1; D.2.W2; D.2.W3; D.2.U1; D.2.U3; D.2.K1
Treści programowe	Celem praktyki pedagogicznej śródrocznej jest nabycie przez studenta doświadczeń niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „historia” w szkole podstawowej podczas praktyki ciągłej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez stały kontakt studenta z uczniami. Realizacja celów związanych z zaznajomieniem się z organizacją kształcenia historycznego uczniów w perspektywie roku szkolnego odbywa się poprzez hospitację lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu oraz udziału studenta w obowiązkach spoczywających na nauczycielu a wynikających ze stosunku pracy i określonych w prawie oświatowym, Karcie Nauczyciela oraz wewnątrzszkolnych regulacjach prawnych szkoły. W ramach hospitacji student może uczestniczyć w lekcjach przedmiotów pokrewnych, za zgodą dyrekcji szkoły w radach pedagogicznych i zebraniach wychowawców z rodzicami, a także w wycieczkach klasowych oraz w przygotowaniu wydarzeń szkolnych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje nauczyciel-opiekun studenta-praktykanta we współpracy z przedstawicielem Zakładu Dydaktyki i Historii											

	Historiografii Wydziału Historii. Doświadczenia studenta nabyte podczas praktyki śródrocznej stanowią punkt odniesienia do omawiania poszczególnych zagadnień z zakresu dydaktyki przedmiotu historia w szkole podstawowej podczas zajęć audytoryjnych. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Analiza dydaktyczna											
Dydaktyka WOS*		30							30	2	E1	E.1.W3; E.1.W4; E.1.W5; E.1.W6; E.1.W7; E.1.W8; E.1.W9; E.1.U2; E.1.U3; E.1.U4; E.1.U5; E.1.U6; E.1.U7; E.1.U8; E.1.U9; E.1.U12; E.1.U.13; E.1 E.1.K1; E.1.K2; E.1.K3; E.1.K4; E.1.K5; E.1.K6; E.1.K7; E.1.K8
Treści programowe	Celem zajęć jest umożliwienie studentowi opanowania wiedzy i umiejętności składających się na warsztat nauczyciela Wiedzy o społeczeństwie (WOS) w szkole podstawowej. Podczas tych zajęć studenci nabywają wiedzę i umiejętności z zakresu planowania pracy z uczniami, w taki sposób, by w trakcie zajęć edukacyjnych efektywnie realizowane były cele nauczania określone w „Podstawie programowej" w sposób inspirujący rozwój intelektualny uczniów oraz rozbudzający ich poznawcze zainteresowanie problemami omawianymi podczas lekcji w szkole. Podczas ćwiczeń zajęć studenci zapoznają się z zapisami „Podstawy programowej" dla przedmiotu WOS w szkole podstawowej oraz i ich metodyczną interpretacją. W jej zakres wchodzi: rozumienie koncepcji nauczania WOS w szkole podstawowej, prawidłowe odczytywanie znaczenia czasowników operacyjnych, znajomość merytorycznych treści nauczania w szkole podstawowej oraz kształconych na tym etapie edukacji kompetencji. Poznają też narzędzia i metody kształcenia u uczniów szkoły podstawowej umiejętności fundamentalnych, do których należy: wiedza i rozumienie zagadnień poruszanych na lekcjach WOS, wykorzystywanie i tworzenie informacji, rozumienie siebie oraz rozpoznawanie i rozwiązywanie problemów, a także komunikowanie i współdziałanie. Podczas zajęć studenci poznają zasady planowania pracy dydaktycznej w perspektywie roku szkolnego, semestru oraz jednostki lekcyjnej. Poznają typy lekcji oraz zasady opracowania prawidłowego pod względem merytorycznym i metodycznym scenariusza lekcji każdego typu. Nabędą umiejętność prawidłowego pod względem merytorycznym i metodycznym doboru metod i technik kształcenia, w tym korzystania z mediów cyfrowych. Poznają organizację pracy w klasie szkolnej i grupie, w tym potrzebę indywidualizacji nauczania, zasady stosowania podręcznika oraz innych środków dydaktycznych w perspektywie ich prawidłowego doboru dla osiągnięcia określonego celu (celów) edukacyjnego. Podczas zajęć studenci poznają											

	formy i zasady komunikacji i współpracy z uczniem, zespołem uczniów podczas lekcji oraz formy i zasady organizacji zajęć edukacyjnych poza szkoła.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt, praca pisemna.											
Praktyki śródroczne w szkole podstawowej (WOS)*								15	15	0,5	E2	D.2.W1; D.2.W2; D.2.W3; D.2.U1; D.2.U3; D.2.K1
Treści programowe	Celem praktyki pedagogicznej śródrocznej jest nabycie przez studenta doświadczeń niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu WOS w szkole podstawowej podczas praktyki ciągłej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez stały kontakt studenta z uczniami. Realizacja celów związanych z zaznajomieniem się z organizacją kształcenia historycznego uczniów w perspektywie roku szkolnego odbywa się poprzez hospitację lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu oraz udziału studenta w obowiązkach spoczywających na nauczycielu a wynikających ze stosunku pracy i określonych w prawie oświatowym, Karcie Nauczyciela oraz wewnątrzszkolnych regulacjach prawnych szkoły. W ramach hospitacji student może uczestniczyć w lekcjach przedmiotów pokrewnych, za zgodą dyrekcji szkoły w radach pedagogicznych i zebraniach wychowawców z rodzicami, a także w wycieczkach klasowych oraz w przygotowaniu wydarzeń szkolnych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje nauczyciel-opiekun studenta-praktykanta we współpracy z przedstawicielem Zakładu Dydaktyki i Historii Historiografii Wydziału Historii. Doświadczenia studenta nabyte podczas praktyki śródrocznej stanowią punkt odniesienia do omawiania poszczególnych zagadnień z zakresu dydaktyki przedmiotu historia w szkole podstawowej podczas zajęć audytoryjnych. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Analiza dydaktyczna.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 5
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 495

Rok studiów: trzeci
Semestr: piąty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Dydaktyka ewaluacji efektów kształcenia		30							30	2	D1	D.1.W10; D.1.W11; D.1.1.W12; D.1.W.14; D.1.U8; D.1.U9; D.1.U10; D.1.U11; D.1.K8; D.1.K9
Treści programowe	Zajęcia poświęcone ewaluacji procesu kształcenia na lekcjach historii w szkole podstawowej. Ich tematyka obejmować będzie nie tylko umiejętność konstruowania sprawdzianów, prac i zadań (sprawdzających przede wszystkim umiejętności złożone i łączących je z wiadomościami poznanymi w czasie zajęć i na lekcjach wcześniejszych), ale także ewaluacji jako ważny element w nauczaniu, który ma przynosić informacje zarówno na temat postępów ucznia jak również stanowić wstęp do projektowania zmian w procesie planowania dalszych prac z uczniami i doskonalenia stosowanych rozwiązań dydaktycznych. Studenci będą się uczyć jak wykorzystać ewaluację w procesie diagnozowania mocnych i słabych stron uczniów, oraz stopnia osiągania założonych celów. Elementem zajęć będzie rozwijanie umiejętności dawania informacji zwrotnej uczniom wynikającej z przeprowadzonej ewaluacji, bowiem ocenianie jest jednym z elementów procesu kształcenia i jako takie nie powinno zamykać się na enigmatycznym podaniu oceny.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.											

Praktyka zawodowa ciągła nauczycielska w szkole podstawowej - historia								30	30	2	D2	D.2.W1; D.2.W2; D.2.W3; D.2.U1; D.2.U2; D.2.U3; D.2.K1
Treści programowe	Celem praktyki zawodowej ciągłej jest doskonale przez studenta umiejętności niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „historia" w szkole podstawowej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących weryfikację i autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez samodzielne zaplanowanie, poprowadzenie i ewaluację określonej w regulaminie praktyk liczby jednostek lekcyjnych. Realizacja celów związanych z zastosowaniem wiedzy i umiejętności z zakresu aktywności dydaktycznej oraz obowiązków formalno-prawnych nauczyciela odbywa się w formie hospitacji lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu oraz udziału studenta w obowiązkach spoczywających na nauczycielu a wynikających ze stosunku pracy i określonych w prawie oświatowym, Karcie Nauczyciela oraz wewnątrzszkolnych regulacjach prawnych szkoły. W ramach hospitacji student może uczestniczyć w lekcjach przedmiotów pokrewnych, za zgodą dyrekcji szkoły w radach pedagogicznych i zebraniach wychowawców z rodzicami, a także w wycieczkach klasowych oraz w przygotowaniu wydarzeń szkolnych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje nauczyciel-opiekun studenta-praktykanta we współpracy z przedstawicielem Zakładu Dydaktyki i Historii Historiografii Wydziału Historii. Przynajmniej jedna z lekcji prowadzonych przez studenta-praktykanta powinna odbyć się w obecności pracownika Zakładu Dydaktyki i Historii Historiografii Wydziału Historiii zostać przez niego omówiona wspólnie ze studentem. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk (dzienniczek w formie portfolio) oraz opinii prowadzących warsztaty zintegrowane z pedagogiki i psychologii.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dzienniczek praktyk, praca pisemna (scenariusze prowadzonych lekcji, analizy dydaktyczne)											
Praktyka zawodowa ciągła nauczycielska w szkole podstawowej – WOS*								30	30	2	E2	E.2.W1; E.2.W2; E.2.W3; E.2.U1; E.2.U2; E.2.U3; E.2.K1

Treści programowe	Celem praktyki pedagogicznej ciągłej jest doskonale przez studenta umiejętności niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „wiedza o społeczeństwie” w szkole podstawowej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących weryfikację i autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez samodzielne zaplanowanie, poprowadzenie i ewaluację określonej w regulaminie praktyk liczby jednostek lekcyjnych. Realizacja celów związanych z zastosowaniem wiedzy i umiejętności z zakresu aktywności dydaktycznej oraz obowiązków formalno-prawnych nauczyciela odbywa się w formie hospitacji lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu oraz udziału studenta w obowiązkach spoczywających na nauczycielu a wynikających ze stosunku pracy i określonych w prawie oświatowym, Karcie Nauczyciela oraz wewnątrzszkolnych regulacjach prawnych szkoły. W ramach hospitacji student może uczestniczyć w lekcjach przedmiotów pokrewnych, za zgodą dyrekcji szkoły w radach pedagogicznych i zebraniach wychowawców z rodzicami, a także w wycieczkach klasowych oraz w przygotowaniu wydarzeń szkolnych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje nauczyciel-opiekun studenta-praktykanta we współpracy z przedstawicielem Zakładu Dydaktyki i Historii Historiografii Wydziału Historii. Przynajmniej jedna z lekcji prowadzonych przez studenta-praktykanta powinna odbyć się w obecności pracownika Zakładu Dydaktyki i Historii Historiografii Wydziału Historii i zostać przez niego omówiona wspólnie ze studentem. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk (dzienniczek w formie portfolio).
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dzienniczek praktyk (portfolio), praca pisemna (scenariusze lekcji, analizy dydaktyczne).

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 6
Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 495”.